Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 11ον • Άρ. Φύλλου 3156|402 | Τιμή δρχ. 400. Έπι πλέον- ύπέρ Κοινωνικής Προνοίας δρ. 200 | Αρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεία Μητροπόλεως 42 Άρ. τηλ. 38-81

ΜΕΤΑΞΥ "ΣΥΜΜΑΧΩΝ"

Ἀποκαλυπτόμενοι ἰμπεριαλισταί

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον ἀναδημοσιευόμενον ἄρθρον:

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἥβνιγκ Στάνδαρτ» τοῦ Λονδίνου ἐρρίφθη πρό τινων ἡμερῶν ἡ ἐρώτησις ποίας μομφὰς ἔχουν νὰ ἐπιρρίψουν εἰς τοὺς Ἀγγλους οἱ Ἀμερικανοί, ὥστε νὰ διατείνωνται τώρα πολλοὶ ἀπὸ τοὺς τελευταίους τούτους ὅτι κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τῆς Ἀγγλίας οἱ Ἀμερικανοὶ πρέπει νὰ ἀναλάβουν τὴν ἡγεσίαν καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐπιπέδου. Ἡ ἐφημερὶς ἐζήτησε τὴν γνώμην τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ «Ταχυδρόμου τῆς Ν. Ὑόρκης» Γκράφτον τοῦ ὁποίου ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ζητήματος εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα, διότι μᾶς δίδει ταυτοχρόνως καὶ μίαν ἰδέαν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν Ἀμερικῇ. Ἀφ' ἑτέρου καταφαίνεται ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Γκράφτον ὅτι πραγματικῶς μεταξὺ τῶν Ἀγγλοσαξώνων «συμμάχων» ὑπάρχουν διαφωνίαι, τὰς ὁποίας μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀγωνίζεται νὰ ἀποτρέψῃ τὸ Λονδῖνον. Ἡ ἐπαναβίωσις τῆς ἀντιαγγλικῆς προπαγάνδας ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ, ἐτόνισεν ὁ Γκράφτον, εἶναι καθαρῶς ἐσωτερικὴ ἀμερικανικὴ ὑπόθεσις. Στρέφεται φαινομενικῶς μόνον κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἐν τῇ πραγματικότητι στρέφεται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ πρὸ παντὸς ἐναντίον τοῦ Προέδρου Ρούζβελτ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἐν Ἀμερικῇ ὡς τὸ σύμβολον στενῶν ἀγγλοαμερικανικῶν σχέσεων. Ἐκεῖνος ποὺ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν σχέσεων αὐτῶν ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τοῦ Ραὺζβελτ καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ κάθε γενικῶς μέσου εἶναι εὐπρόσδεκτον ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του.

Ἂν καὶ ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν τελευταίων λόγων τοῦ Οὐίλκυ δύναται κανεὶς νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ Προέδρου ἔχουν ἀρκετὰ στρίγματα ἐναντίον του ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς—καταγγρεῖται δηλαδὴ ἡ κυβέρνησις του ὡς τρομερὰ γραφειοκρατικὴ καὶ ἀνίκανος, ὑπονοεῖται δὲ διὰ αὐτοῦ ἡ σύγχυσις τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν αἱ ἀναρίθμητοι στρατιωτικαὶ ὑπηρεσίαι—ἡ προπαγάνδα ἐν τούτοις ἐναντίον τοῦ Ρούσβελτ στρέφεται καὶ ἐναντίον τῆς ἐξωτερικῆς του πολιτικῆς. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δρᾶ κυρίως ἡ ἀντιπολίτευσις ἡ ἀποτελουμένη ἀπὸ ὁπαδοὺς τῆς πολιτικῆς τῆς ἀπομονώσεως, ἡ ὁποία ἐγκαταλείψασα ἀπὸ καιροῦ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀντιπροσωπευομένην ἄποψιν τῆς μὴ ἀναμίξεως τῆς Ἀμερικῆς εἰς ξένας ὑποθέσεις, σκέπτεται τώρα τόσον ἰμπεριαλιστικὰ ὅσον ὁ Ρούσβελτ καὶ οἱ ὁπαδοί του. Ἡ ἀντιπολίτευσις λοιπὸν αὐτὴ ἀγωνίζεται ἤδη νὰ δημιουργήσῃ μίαν διαφωνίαν μεταξὺ τῆς Οὐάσιγκτων καὶ τοῦ Λονδίνου. Καὶ ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο παρέχει τὸ ζήτημα τοῦ δανεισμοῦ καὶ ἐκμισθώσεως εἰς τὸ ὁποῖον καταφαίνονται αἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας διαθέσεως τῶν δανειζομένων ἢ ἐκμισθωμένων πραγμάτων, ἀντιθέσεις αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε κατέστησαν ἀρκετὰ γνωσταὶ εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τῶν πέντε εἰς Εὐρώπην ἀποσταλέντων Ἀμερικανῶν γερουσιαστῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁ Γκράφτον ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: Εἰς τὰς Ἡνωπένας Πολιτείας ἀκούει κανεὶς ἀποτόμως νὰ διατυπῶται κατὰ τῶν Ἄγγλων ἡ μομφὴ ὅτι καταπατοῦν τὸ ἀμερικανικὸν πετρέλαιον, ὅτι ἐναποθηκεύουν τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα λαμβάνουν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ δανεισμοῦ καὶ ἐκμισθώσεως, διὰ νὰ τὰ μεταπωλήσουν κατόπιν μὲ λίαν ἀξιόλογον κέρδος, ὅτι τέλος οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας γνωρίζουν νὰ ἐγκαθίστανται εἰς τὰς κατειλημμένας περιοχὰς πολὺ καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἄμεσος συνέπεια τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἡ διατυπουμένη ἀπαίτησις ἡ Ἀγγλία νὰ παραχωρήσῃ ὁριστικῶς πλέον εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας τὰς βάσεις ἐκείνας τὰς ὁποίας προσωρινῶς μόνον παρεχώρησεν εἰς αὐτάς. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γκράφτον, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐναντίον τοῦ Ρούζβελτ, ἡ ὁποία εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐγκρίνει ἀπολύτως τὸν πόλεμον κατατείνει εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Ρούζβελτ θυσιάζει ἐθνικὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα χάριν τῆς Ἀγγλίας. Ἀντικειμενικός της σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπιφέρῃ μίαν πλήρη διάστασιν μεταξὺ τῆς ἀμερικανικῆς δημοσίας γνώμης καὶ τοῦ Ρούζβελτ.

Πλὴν ὅμως τῶν ἀνωτέρω κυρίων σημείων ὁ Γκράφτον ἀναφέρει καὶ ἄλλα σημεῖα προστριβῶν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Εἰς μερικοὺς π. χ. ἀμερικανικοὺς κύκλους ἀπαρέσκει ὁ τρόπος τοῦ ζῆν καὶ τοῦ σκέπτεσθαι τῶν "Αγγλων, χαρακτηριστικὸν δὲ εἶναι ὅτι ἀκριβῶς οἱ ἀγγλικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μίαν τοιαύτην ἀντιαγγλικὴν δέσιν. Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ Ἀμερικανοὶ οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἄποψιν ὅτι οἱ "Αγγλοι εἶναι, ὅπως καὶ οἱ Ἑβραῖοι, μία μακιαβελικὴ φυλή, ἡ ὁποία ἔχει τὴν σκοπότητα νὰ ἀναγκάζῃ ξένους λαοὺς νὰ ἀγωνίζωνται ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἡ βαθυτέρα ἔννοια τῶν σκέψεων τούτων ἐπὶ τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν ἀντιθέσεων καὶ τῆς ἀντιαγγλικῆς προπαγάνδας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἡ ὁποία στρέφεται «φαινομενικῶς μόνον κατὰ τῆς Ἀγγλίας» καταφαίνεται ἀπὸ τὴν περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Γκράφτον διατυπουμένην γνώμην, ὅτι ἡ Ἀγγλία «ὡς ἀντιδραστικὴ παγκόσμιος δύναμις» ἀγωνίζεται πάντοτε διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ «στάτους κβὸ» καὶ ἀντιτίθεται εἰς πᾶσαν πολιτικὴν πρόοδον τόσον ἐν Εὐρώπῃ ὅσον καὶ ἐν ταῖς ἀποικίαις. Αὐτὸν τὸν ἀγρόν, λέγει ὁ Γκράφτον, καλλιεργοῦν καταλλήλως καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἀπομονώσεως. Μὲ ἄλλα λόγια οἱ ἀποκαλυπτόμενοι αὐτοὶ ἰμπερισλισταί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σκοπὸν νὰ δημιουργήσουν εἰς τὸν Ρούζβελτ μεγάλας δυσχερείας κατὰ τὰς προεδρικὰς ἐκλογὰς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Ρούζβελτ ἐλπίζει καὶ πάλιν νὰ ἐκλεγῇ, δεικνύουν καθαρὰ εἰς τοὺς "Αγγλους ὅτι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός των εἶναι νὰ ἐνισχύσουν ἀκόμη περισσότερον τὴν ἐπιρροὴν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας.

Ἐναντίον τῶν τάσεων αὐτῶν ὡρθώθη ὡς γνωστὸν πρό τινος δι' ἐνὸς σφοδροῦ λόγου του, ὁ "Αγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν "Ολιβερ Στάνλεϋ. Αἱ γνῶμαι τὰς ὁποίας ἀνεπτύσσει εἰς τὴν «Ἥβνιγκ Στάνδαρτ» ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος θὰ ἔπεισαν ἀσφαλῶς καὶ τὸν ἔντιμον κ. Στάνλεϋ, ὅτι οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶτε εὑρίσκονται εἰς τὸ δημοκρατικόν, εἴτε εἰς τὸ ρεπουμπλικανικὸν στρατόπεδον, δὲν θὰ μειώσουν καιεἰς τὸ μέλλον τὰς ἔναντι τῆς "Αγγλίας ἀπαιτήσεις των.

ΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ—Ἐν Γερμανικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων ἀναφέρει πληροφοριακῶς ὅτι εἰς τὸ Αἰγαῖον ἓν Τουρκικὸν πλοῖον ἐβυθίσθη ὑπὸ ὑποβρυχίου ἀγνώστου ἐθνικότητος. Διὰ τὸν Ἀγγλοαμερικανικὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου ἀναφέρεται ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς ὅτι Γερμανικὰ ὑποβρύχια κατὰ τὸ ἐν λόγῳ διάστημα δὲν ἔδρασαν διόλου εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Τσεσμὲ ὅπου ἐγένετο ἡ βύθισις.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

ΠΑΟΥΛΑ ΒΕΣΣΕΛΥ
ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΗΘΟΠΟΙΟΣ
Ἡ σταδιοδρομία καὶ αἱ ἐπιτυχίαι της

"Οταν ἡ Πάουλα Βέσσελυ ἄρχισε νὰ σκέπτεται σοβαρὰ γιὰ τὸ μέλλον της καὶ τὴν σταδιοδρομία της, ἦταν ἀκόμη μαθήτρια δεκαπέντε μόλις χρονῶν. Τὶς σκέψεις της τὶς ἐκμυστηρεύτηκε στὸ ἡμερολόγιό της τῆς ἐποχῆς ἐκείνης: «Δὲν μοῦ ταιριάζει καθόλου, ἔγραφε ἡ μικρὴ Πάουλα, νὰ φαντάζωμαι, σὰν ἄλλα κορίτσια, ὡραῖο τὸ μέλλον μου. Γιατὶ συλλογίζομαι πάντα τὶς μεγάλες ἀπογοητεύσεις ποὺ θὰ μοῦ φέρῃ ἴσως τὸ ἐπάγγελμα ποὺ θὰ διαλέξω. Γι' αὐτό, ἀποφεύγω νὰ πλάθω μεγαλοπρεπῆ παλάτια τῆς φαντασίας. Ἕνα πρᾶμα ὅμως μοῦ φαίνεται, ἀπὸ τώρα, ἀβέβαιο: πῶς θὰ βάλω ὅλες μου τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ ἐπιτύχω τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς μου...»

Αὐτὴ εἶνε ἡ Πάουλα Βέσσελυ. Καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ τῆς ἀρνηθῇ ὅτι ἐπέτυχε, πραγματοποίησε τὸν σκοπό της; Ἡ ξεχωριστὴ αὐτὴ καλλιτέχνις βαδίζει σταθερὰ ἀπὸ βρίσιμβο σὲ βριαμβο τόσο στὴ σκηνὴ ὅσο καὶ στὴν ὀθόνη. Τελευταίως, τὴν θαυμάσαμε σὲ δύο ὡραῖα φίλμ, τὴν «Ὑπνωμη ἀγάπη» καὶ στὸ «Σᾶς ὁρέσει ἡ γυναῖκα μου», ὅπου ἔπαιξε μὲ τόσο μπριὸ τὴν ἐξυπνη Μαριάννα.

Δὲν εἶχε περάσει ἀκόμη ἕνας χρόνος ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ μαθήτρια Πάουλα εἶχε σημειώσει τὰ στοχαστικά ἐκεῖνα λόγια σιὸ ἡμερολόγιό της καὶ ἐνεγράφετο στὴν Ἀκαδημία μουσικῆς καὶ θεάτρου τῆς Βιέννης, ἔπειτα ἀπὸ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν. Οἱ γονεῖς της οὔτε τὴν ἐνεθάρρυναν οὔτε καὶ τὴν ἠμπόδισαν ν' ἀκολουθήσῃ τὸν θεατρικὸ κλάδο ποὺ συμφωνοῦσε τόσο πολὺ μὲ τὴν ἔμφυτη κλίση της. Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ἔτος σπουδῶν, ἡ νεαρὴ Βέσσελυ ἐμφανίστηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἐπάνω στὴ σκηνή, σὲ μιὰ εὐεργετικὴ παράσταση τῶν μαθητῶν τῆς Ἀκαδημίας ὑπὲρ ἀπόρων φοιτητῶν, στὸ δημοτικὸ θέατρο τῆς Βιέννης. Ἡ ἐπιτυχία της ἦταν καταπληκτική. Γιὰ πρώτη φορὰ δημοσιεύτηκε, τὴν ἐπομένη, τὸ ὄνομα τῆς Πάουλα Βέσσελυ στὴν θεατρικὴ στήλη τῶν ἐφημερίδων.

◆

Τὸν δεύτερο χρόνο τῶν σπουδῶν της, ὁ νέος καθηγητής της, ποὺ ἦταν καὶ διευθυντὴς τοῦ λαϊκοῦ θεάτρου τῆς Βιέννης, τῆς ἀνέθεσεν ἕνα ρόλο σὲ μιὰ κλασσικὴ κωμῳδία ποὺ ἔπαιζετο στὸ θέατρό του. Δὲν ἦταν παρὰ ὁ ρόλος μιᾶς καμαρίερας, γιὰ τὴν νεαρὰ Πάουλα ὅμως αὐτὸς ὁ ρόλος ἐσήμαινε τὴν πρώτη βαθμίδα τῆς σκάλας, ποὺ θὰ τὴν ὡδηγοῦσε πολὺ ψηλά, πρὸς τὸν «σκοπὸ τῆς ζωῆς της», ὅπως ἔγραψε συμβόλαιο «μαθητευομένης τῆς σκηνῆς» γιὰ ἕνα χρόνο μὲ τὸ Λαϊκὸ θέατρο. Μὲ τὸν διάσο τοῦ θεάτρου αὐτοῦ, ἤλθε ἡ Βέσσελυ, μετὰ μερικοὺς μῆνας, γιὰ πρώτη φορὰ καὶ στὸ Βερολῖνο, ὅπου, ἔπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια, εἶχε τὴν καταπληκτικὴ ἐκείνη ἐπιτυχία στὴν «Ρόζα Μπερντ» ποὺ τὴν ἔκανε γνωστὴ καὶ στὸ εὐρύτερο κοινὸ ὡς μεγάλη ἠθοποιό.

Ἀργότερα, τὴν προσέλαβε τὸ γερμανικὸν θέατρον τῆς Πράγας. Ἐκεῖ γνώρισε γιὰ πρώτη φορὰ τὸν γνωστὸ ἠθοποιὸ Ἀττίλα Χέρμπιγκερ, ὁ ὁποῖος ἔγινε, πιὸ ἔπειτα, σύζυγός της καὶ μαζὶ μὲ τὸν ὁποῖο τὴν, θλέπομε νὰ παίζῃ σὲ ἀρκετὲς ταινίες. Ἕως τότε ἔπαιζε ἀκόμα σὲ ἐλαφρὰ ἔργα καὶ κωμῳδίες. Λύτὸ ὅμως δὲν τὴν ἱκανοποιοῦσε καθόλου. Καὶ ἀγωνίστηκε μ' ζπιμονή, ἕως ὅτου ἐπέτυχε νὰ τῆς ἀναθέσουν σοβαροὺς ρόλους σὲ μεγάλα καὶ κλασσικὰ ἔργα. Ἐπέστρεψε τότε στὸ Λαϊκὸ θέατρο τῆς Βιέννης, ὅπου ἐπανηγύρισε θριάμβους ὡς Γκρέτχεν στὸν «Φάουστ», ὡς Ρόζα Μπέρντ, ὡς ἁγία Ἰωάννα (Αὐρηλιανὴ Παρθένος) καὶ σ' ἄλλους τραγικοὺς ρόλους. Ὁ τελικός σκοπός της εἶχε πιὰ ἐπιτευχθῆ.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε τὸ μυστικὸ τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τῆς Πάουλα Βέσσελυ στὸν κινηματογράφο, ἦταν ἀνάγκη νὰ γνωρίσουμε πρῶτα τὸν δρόμο της ἐπάνω στὴν θεατρικὴ σκηνή. Ὡς ἄνθρωπος, παρέμεινεν ἡ μεγάλη αὐτὴ καλλιτέχνις ὅ,τι ἦταν ἀρχικά: μετριόφρων εὐγενική, ζῆ ὡς καλὴ σύζυγος καὶ μητέρα, μακρυὰ ἀπὸ κάθε θόρυβο κι' εὐτυχισμένη. Ε.Ν.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΝ
Ἡ ἥττα τῶν δυτικῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Μόσχαν

Τοῦ Δρος ΒΙΛΕΛΜ ΚΟΠΠΕΝ

2ον

Διακρίνομεν ἤδη εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Μόσχας τὸ γνωστὸν σοβιετικὸν σύστημα: Κατ' ἀρχάς, δημοκρατικοὶ πειρατισμοὶ μὲ ὁλονὲν μεγαλειτέραν συμμετοχὴν τῶν κομμουνιστῶν, ἀκολούθως ἐγκαθίδρυσις κυβερνήσεως τοῦ λεγομένου «λαϊκοῦ μετώπου» ἐν τέλει δὲ «σοβιετικὴ δημοκρατία», ἡ ὁποία κηρύσσει ἀμέσως τὴν προσχώρησιν της εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν! Εἶνε ἡ μέθοδος ποὺ ἐφαρμόσθη τὸ 1940 εἰς τὰ Βαλτικὰ κράτη. Κατὰ τὴν μέθοδον αὐτήν, ἐτοποθετήθη ἐσχάτως ὁ κόμης Σφόρτζα παραπλεύρως τοῦ Μπαντόλιο διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πρώτην «δημοκρατικὴν» φάσιν τῆς ἐξελίξεως ταύτης, ἀπομακρύνων τὴν δυναστείαν, ἐνῶ ταὐτοχρόνως ὁ Μπαντόλιο ἐξαναγκάζεται νὰ προβαίνῃ εἰς κάθε παραχώρησιν πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς κομμουνιστάς.

Ὁ Στάλιν ἀπεδέχθη, φυσικά, χωρὶς ἀντίρρησιν τὴν ἔμμεσον αὐτὴν ὁδὸν πρὸς τὴν σοβιετοποίησιν διὰ τοῦ μέσου τῆς δημοκρατίας, δοθέντος ὅτι εἰς τὴν νέαν «εὐρωπαϊκὴν ἐπιτροπὴν» θὰ εἶχε τὴν μεγαλειτέραν σχετικῶς ἐπιρροήν, διότι τοῦτο προκύπτει ἀνευ ἑτέρου ἀπὸ τὴν ὑφισταμένην ἀναλογίαν τῶν δυνάμεων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτυχιῶν μεταξὺ τῶν τριῶν συμμάχων. Ἐὰν ὁ συνασπισμὸς αὐτὸς ἐπιτύχῃ τὴν νίκην τίποτε δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παρεμποδίσῃ τὴν πλήρη θριαμβον τῆς Μοσχας. Ἡ Ἀγγλία θὰ ἦτο στρατιωτικῶς ἀνίκανος πρὸς τοῦτο, ἡ δὲ Ἀμερικὴ θὰ ἦτο ἀπησχολημένη μὲ ἄλλα ζωτικώτερα δι' αὐτὴν προβλήματα καὶ θ' ἀπεμακρύνετο ἐκ νέου μετὰ τὸν πόλεμον ἀπὸ ἁπάσ ὑποθέσεις τῆς Εὐρώπης.

Αὐτὴ εἶνε ἡ οὐσία τῶν συμφωνιῶν τῆς Μόσχας. Τὸ Λονδῖνον καὶ ἡ Οὐάσιγκτων προσπαθοῦν νὰ προκαλέσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δῆθεν τὰ Σοβιὲτ παραιτοῦνται πλέον πάσης αὐταβουλοῦς ἐνεργείας καὶ ὅτι θὰ ὑπετάσσοντο εἰς τὰς κατὰ πλειοψηφίαν λαμβανομένας ἀποφάσεις τῆς «εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς», ἀνεχόμενα νομοτάγως τὴν ἐπεμβασιν τῶν Δυνάμεων τῆς Δύσεως, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐπικρατήσεως τῆς σοβιετικῆς κυριαρχίας ἢ ἐπιρροῆς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον. Πρόκειται, ἂν ὄχι περὶ ἐσκεμμένης διαστροφῆς τῶν πραγμάτων, πάντως περὶ τρομερᾶς εἰς τὰς συνεπείας τῆς αὐταπάτης. Διότι παραβλέπεται ἡ παγκόσμιος ἐπαναστατικὴ τάσις καὶ δυναμικότης τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Οὔτως ἐξηγοῦνται καὶ τὰ διάφορα κενὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς Μόσχας, τὸ ὁποῖον οὔτε κἂν ἀναφέρει τὰ περισσότερα τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐπρόκειτο ἀκριβῶς νὰ διαλευκανθοῦν εἰς τὴν Μόσχαν. Γενικῶς, προκύπτει ἡ εἰκὼν ὅτι οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ προέβησαν, ἕναντι τοῦ Στάλιν, εἰς τὴν «ἄνευ ὅρων συνθηκολόγησιν» ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ματαίως ζητοῦν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

Κοινὸς εἶνε μόνον, διὰ τὰς τρεῖς Δυνάμεις, ὁ πόθος τῆς πλήρους ἐξοντώσεως τῆς Γερμανίας. Ὁ πόθος αὐτὸς ἐκδηλοῦται εἰς διαφόρους ἀπειλάς εἰς τὰς ἀξιώσεις περὶ τιμωρίας τῶν λεγομένων «ἐγκληματιῶν τοῦ πολέμου» καὶ εἰς τὰ σχέδια κατατεμαχισμοῦ τοῦ Ράϊχ, ἀρχομένου μὲ τὴν ἀπόσχισιν ἐξ αὐτοῦ τῆς Αὐστρίας, ἀπὸ τὸν καθαρῶς γερμανικὸν πληθυσμὸν τῆς ὁποίας ζητεῖται, οὔτε περισσότερον οὔτε ὀλιγώτερον, νὰ καταπροδώσῃ τὸ ἴδιόν του ἔθνος διὰ νὰ μὴ «παρορθῇ» ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τῆς Γερμανίας! Ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ σημεῖον αὐτὸ οὐδόλως ἀποδεικνύει τὴν ὕπαρξιν μεγάλης ἐμπιστοσύνης τῶν Συμμάχων πρὸς τὴν ἰδίαν των ἰσχύν. Εἶνε αὐτονόητον ὅτι τὰ γερμανικὸν ἔθνος ἀπαντᾷ εἰς τὰ τοιαῦτα σχέδια μὲ μίαν ἀκόμη μεγαλειτέραν αὔξησιν τῶν προσπαθειῶν του πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τελικῆς νίκης.

Ἐπίσης καὶ ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦ δευτέρου μετώπου, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις ἦρε πλήρη ἐπιτυχίαν ἔναντι τῶν συμμάχων της. Ὁ Στάλιν ἐπιδιώκει τὸν συντομώτερον τερματισμὸν τοῦ πολέμου. Καὶ θὰ ἔχῃ βεβαίως τοὺς λόγους του πρὸς τοῦτο. Πάντως, τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν μαρτυρεῖ περὶ ἀπολύτου πεποιθήσεως τῆς νίκης. Ζητεῖ ἐκτὸς τούτου μίαν μεγαλειτέραν ἢ μέχρι σήμερον στρατιωτικὴν προσπάθειαν τῶν ἀγγλοαμερικανῶν, διότι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐξασθένησιν καὶ φθορὰν καὶ τούτων διὰ νὰ ἀναγκασθοῦν, μετὰ τὴν ἔνδεχομένην κοινὴν νίκην, ν' ἀναγνωρίσουν τὴν σοβιετικὴν ἀποκλειστικὴν σχεδὸν κυριαρχίαν εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ σύστημα τῶν «ἐπιτροπῶν» ἀγγλοαμερικανικῆς μορφῆς ἀποτελεῖ διὰ τὸν Στάλιν ἓν καιροσκοπικὸν τέχνασμα, ἀκριβῶς ὅπως ἄλλοτε τὸ παιχνίδι τοῦ Λιτβίνωφ εἰς τὴν Γενεύην καὶ ἡ σοβιετικὴ διείσδυσις εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας καὶ Ἱσπανίας διὰ τοῦ μέσου τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου», τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναχθῆ, τώρα εἰς τὴν Μόσχαν εἰς ἓν σπουδαῖον στοιχεῖον τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς. Εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Μόσχας καθορίσθη ἐπίσης ὅτι ἡ κατοχὴ εὐρωπαϊκῶν χωρῶν εἶνε προσωρινὴ καὶ θὰ «παύσῃ» μετὰ τὸν πόλεμον.

Πρόκειται περὶ εὐτελοῦς δημαγωγίας. Διότι διεκηρύχθη συχνάκις ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὅτι μεταξὺ τῆς καταπαύσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τῆς ὁριστικῆς συνάψεως τῆς εἰρήνης θὰ μεσολαβήσῃ μία κδοκιμαστικὴ περίοδος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἡ ἐξουσία θ' ἀσκῆται εἰς τὰς κατεχομένας χώρας ὑπὸ τῶν δυνάμεων τῆς κατοχῆς. Ἡ ἐνδιάμεσος αὐτὴ περίοδος θὰ ἦτο, ἀσφαλῶς, ἀρκετὴ διὰ τὴν πλήρη μπολσεβικοποίησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, οὕτως ὥστε δὲν ἦτο δύσκολον διὰ τὸν Στάλιν νὰ συνυπογράψῃ καὶ τὸν ὅρον αὐτὸν τῶν συμφωνιῶν τῆς Μόσχας, ἐφ' ὅσον ἦτο βέβαιος ὅτι δὲν γίνεται, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καμμία ἀπὸ τὰς δυνατότητας καὶ εὐκαιρίας διὰ τὴν προώθησιν καὶ πραγματοποίησιν τῆς παγκοσμίου κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν εὐθετον στιγμήν.

Κατὰ τὴν ἐνδιάμεσον αὐτὴν περίοδον μεταξὺ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τῆς — ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς καὶ μακροχρονίους συζητήσεις καὶ διαπραγματεύσεις—ὁριστικῆς συνάψεως τῆς εἰρήνης, τὰ μικρὰ ἔθνη, ὅπως οἱ Λιθουανοί, οἱ Ἐσθονοί, οἱ Λεττονοί, οἱ Φινλανδοὶ καὶ ἄλλοι, θὰ παρεδίδοντο, ἀναμφιβόλως, εἰς τὴν πλήρη ἐξόντωσιν καὶ τὸν ἐξανδραποδισμόν, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε εἶχεν ἀρχίσει ἤδη πρὸ τοῦ 1941, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βραχείας κατοχῆς τῶν χωρῶν τούτων ὑπὸ τῶν σοβιετικῶν ὁρδῶν.

Ἐὰν ἀσχολούμεθα ἀναλυτικῶς μὲ τὰ δημοσιευθέντα ἀποτελέσματα τῆς τριημέρου διασκέψεως τῆς Μόσχας, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἀποδίδομεν εἰς αὐτὰ πρακτικὴν ἢ ἱστορικὴν σημασίαν. Διότι δὲν πρόκειται, πράγματι, εἰμὴ περὶ «μουσικῆς τοῦ μέλλοντος», περὶ σχεδίων, δηλαδὴ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων, εὐτυχῶς, ἐλλείπουν αἱ ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις.

Πάντως ὅμως, τὰ ἐπισήμως ἀνακοινωθέντα ἀποτελέσματα τῆς διασκέψεως ταύτης εἶνε φύσεως τοιαύτης, ὥστε ν' ἀνοίξουν πλέον τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης. Βλέπουν τώρα φανερὰ ποῖαι εἶναι αἱ πραγματικαὶ προθέσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν βοηθῶν καὶ συμμάχων της, τῶν ὁποίων ἀπεκαλύφθη πλέον σαφέστατα ἡ ἄδυνα μία πρὸς ἀντίστασιν κατὰ τῆς βουλιμίας καὶ ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς τῆς Μόσχας. Ἀποδεικνύεται καὶ πάλιν ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχε κανὲν ἀντίβαρον καὶ καμμία ἀντίδρασις κατὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ἐὰν τυχὸν κατέρρεε τὸ γερμανικὸν ἀνατολικὸν μέτωπον.

Τὸ μέτωπον αὐτὸ ὅμως ἵσταται καὶ θὰ παραμείνῃ ἀκατανίκητον μεταξὺ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον αὐτὸ ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται, θὰ συντριβοῦν

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

Η ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΜΑΣΤΙΖΟΥΝ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟΝ

ΤΕΛΕΙΟΣ ΧΑΟΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 1. (ΔΝΒ).—Ἀγγέλλονται ἐκ Βίγκο τὰ ἑξῆς: ὑφ' ἕνα εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀμερικὴν ζῶντος ἀνταποκριτοῦ περὶ τῆς καταστάσεως εἰς τὸ Μεξικόν. Ὁ ἀνταποκριτὴς τονίζει ὅτι ἡ ἐκεῖ κατάστασις εἶναι πραγματικῶς χαώδης. Ἡ κατάρρευσις εἰς μίαν χώραν ἡ ὁποία διοικεῖται κατὰ τοιοῦτον αἰσχρὸν τρόπον πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἀργὰ ἢ γρήγορα. Διὰ νὰ μὴ προσέχῃ ὁ λαὸς εἰς τὴν ἰδίαν του κοινωνικὴν δυστυχίαν καὶ διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ἀκανδαλώδη ζωὴν τῶν ἀρχηγῶν του προπαγανδίζεται καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα μὲ μέγαν θόρυβον καὶ μίαν νέαν μεγάλην «ἐπιτυχίαν» τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μεξικοῦ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν.

Οὕτω ἀγγέλλεται ἀποτόμως ὅτι δὲν θὰ ἀποσταλοῦν πλέον ἐργάται εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας διότι οἱ μὴ εἰδικευμένοι ἐργάται δὲν λαμβάνουν τὰ ἴδια ἡμερομίσθια μὲ τοὺς εἰδικευμένους τοιούτους.

Κατόπιν δημιουργεῖται ἓν συνοριακὸν ἐπεισόδιον μὲ τὴν Γουατεμάλαν τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἔλαβε χώραν.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον οἱ Μεξικανοὶ ἀπησχολοῦντο μὲ τὴν Ἕνωσιν τῶν κρατῶν τῆς κεντρικῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ Ἀγγλοσαξονικὴν ἡγεσίαν. Τώρα τὸ Μεξικὸν πρόκειται νὰ μεταβῇ ἢ εἰς τὴν Ζαν στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου. Τὸ Μεξικὸν λέγουν θὰ στείλῃ ἕνα μεγαλύτερον ἐκστρατευτικὸν σῶμα ἀπὸ τὴν Βραζιλίαν καὶ χάρις εἰς τὸν νόμον περὶ δανεισμοῦ καὶ ἐκμισθώσεως θὰ διαθέτῃ τὰ καλύτερα περισσότερον συγχρονισμένα ὅπλα ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς πῆραν χώρησαν εἰς τὸ Μεξικὸν δάνειον 120 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐκ τῶν ὁποίων 64 πληρωθοῦν ἐντὸς μιᾶς δωδεκαετίας μόνον τὰ 4 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον θὰ ὁπολογισθῇ ὡς συμβολὴ τοῦ Μεξικοῦ εἰς τὸν πολεμικὸν ἀγῶνα τῶν συμμάχων. Ἡ Μεξικανικὴ Κυβέρνησις τονίζει περαιτέρω ὁ ἀνταποκριτὴς ζητεῖ τὰ δυνατὰ καὶ τὰ ἀδύνατα δὲν κατορθώνει ὅμως ποτὲ νὰ ἐπιλύσῃ οὐδὲ τὸ μικρότερον ἐσωτερικὸν πρόβλημα.

ΣΦΟΔΡΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΣΑΝΓΚ ΤΕΧ

ΤΟΚΙΟ 30 (ΔΝΒ).—Εἰς σχηματισμὸς ἰαπωνικῶν βομβαρδιστικῶν καὶ καταδιωκτικῶν τοῦ στρατοῦ ἐνήργησεν τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας ὁμαδικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Τσάνγκ Τὲχ κατὰ τὴν ὁποίαν κατερρίφθησαν δύο ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα τύπου Φ 42 τὰ ὁποῖα ἐπεχείρησαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἰαπωνικοὺς σχηματισμούς. Κ τὰ μίαν ἀέρομαχίαν μετὰ 4 ἕως 5 ἐχθρικῶν καταδιωκτικῶν ἠδυνήθησαν οἱ Ἰάπωνες νὰ καταρρίψουν τὸ ἓν. Κατόπιν ἑβομβάρδισαν μὲ βόμβας τὰς ἐχθρικὰς στρατιωτικὰς ἐγκαταστάσεις τὰς εὑρισκομένας εἰς τὸ κέντρον τοῦ Τσάνκγ Τὲχ καὶ κατέρριψαν ἓν ἀκόμη ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον. Πάντα τὰ ἰαπωνικὰ ἀεροπλάνα ἐπέστρεψαν ἄνευ ζημίας εἰς τὰς βάσεις των.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΑΝΤΩΝΕΣΚΟΥ ΕΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΣΕ ΔΙΑΚΡΙΘΕΙΣΑΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΝ ΜΕΡΑΡΧΙΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (Δ.Ν.Ε.)—Ὁ στρατάρχης Ἀντωνέσκο ἐν ἡμερησίᾳ διαταγῇ πρὸς τὸ ἔθνος ἐπαρασημοφόρησε τὴν 10ην μεραρχίαν πεζικοῦ ἥτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου ἔλαβεν μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις πρὸς Ἀνατολάς ποὺ λεηλάσασα εἰς τὴν Ὀδησσὸν παρὰ τὸ Νιόνιετς εἰς τὸ προγεφύρωμα τοῦ Κουμπὰν καὶ εἰς τὴν Κριμαίαν. Διαρκῶς εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον ὑπεριέρων δυνάμεων, λέγεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς ἡρωϊκῆς αὐτῆς μεραρχίας ἐπέδειξαν ἡρωϊσμοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν ἀμφιρρόπων ἀγώνων οἵτινες εὗρον ἀπήχησιν καὶ ἐκτὸς τῆς χώρας.

ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943
Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ
ΚΩΜΩΔΙΑ
Παραστάσεις καθημερινῶς καὶ ὥραν 18ην
πλὴν τῆς ΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ ΩΡΑΝ 15ην
ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ δὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παραστάσεως

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ-ΠΟΛΥΓΡΑΦΟΙ
ΧΑΡΤΙΑ-ΒΙΒΛΙΑ-ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Χαράλ. Πασχαλίδης
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 7 ΤΗΛ. 20-34 (Γραφεῖα)
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 41 ΤΗΛ. 29-80 (Πρατήριον)

ΑΠΟΨΕ καὶ κάθε
ΤΕΤΑΡΤΗ
Ζοὺρ-Φὶξ
ΝΙΡΒΑΝΑ
Βασιλέως Ἡρακλείου 24
(ἔναντι ἀγορᾶς Μοδιάνο)
Τηλέφ. 50-41

ΤΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1(Δ.Ν.Β.)—Ἡ Ὄμπερ Φέλντ Κομμαντατοὺρ Θεσ)νίκης (Τμῆμα Στρατιωτικῆς διοικήσεως) καθιστᾶ γνωστὰ τὰ ἑξῆς:

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν τελευταίαν ἡμετέραν διαταγὴν περὶ περιορισμοῦ τῆς καταναλώσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κατὰ τὸ χειμερινὸν ἐξάμηνον τοῦ ἔτους 1943—1944 (δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν τύπον τὴν 19ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.) καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ διάταξις τῶν τροχιοδρόμων συγκοινωνία ὑπὸ τὴν σημερινὴν της ἔκτασιν (εὐρυτέρα συγκοινωνία) μόνον ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν τοῦτο τὰ εἰς πρώτας ὕλας ἀποθέματα καὶ ἄλλοι τεχνικοὶ λόγοι. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἐπιδιωχθῇ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συγκοινωνία κατὰ τοὺς χρόνους τῆς κυρίας κυκλοφορίας τῶν πολιτῶν. Ἡ «περιωρισμένη συγκοινωνία» θὰ γίνεται κατὰ τὰς ἑξῆς ὥρας:

1ον. Κάτω καὶ ἄνω τροχιοδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι περίπου τῆς 8 ὥρας καὶ ἀπὸ τῆς 13.30 μέχρι 14.30 ὥρας.

2ον. Κάτω τραχιοδρομικὴ γραμμὴ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὡρῶν καὶ ἀπὸ τῆς 17ης μέχρι τῆς 19ης ὥρας.

Τὰ δρομολόγια τῆς «εὐρυτέρας» καὶ τῆς περιωρισμένης κυκλοφορίας θὰ ἀναρτηθοῦν εἰς τὰς στάσεις 1, 12 καὶ 17 τῆς κάτω γραμμῆς, εἰς τὰς στάσεις 1 καὶ 15 τῆς ἄνω γραμμῆς καὶ εἰς τὸν σταθμόν. Αἱ ἀναφερόμεναι ἐν ἐκεῖ ὧραι ἰσχύουν μόνον κατὰ προσέγγισιν.

Ο ΦΟΥΡΤ ΒΕΝΓΚΛΕΡ ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΝ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (Δ.Κ.Δ.)— Ἡ ἄφιξις τοῦ Φοὺρτ Βένγκλερ ὅστις θὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Στοκχόλμην 4 συναυλίας; ἐδημιούργησεν μεγάλην ἀπήχησιν εἰς τὸν τύπον τῆς Στοκχόλμης. Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν συνομιλίας μὲ τὸν καλλιτέχνην καὶ δημοσιεύουν εἰκόνας του,

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Προκειμένου, ὡς μᾶς ἐδηλώθη, ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, μετὰ τὴν ὁποιανδήποτε ἀπὸ τῆς σφραγίσεως τῶν δελτίων τροφίμων καὶ διανομῆς τῶν διατακτικῶν τροφίμων τῆς Γερμανικῆς Διοικητικῆς Περιφερείας Μακεδονίας νὰ ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ τῶν κατασχεθέντων τροφίμων καὶ τῶν παρὰ τῆς Γερμανικῆς Διοικήσεως Περιφερείας Μακεδονίας διατεθεισομένων ξυλανθράκων καὶ ἐλαίου εἰς τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους τῆς πόλεώς μας, καλοῦνται αἱ ὀργανώσεις τῆς δυνάμεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Θεσ)νίκης νὰ δέχωνται δελτία πρὸς σφράγισιν τῶν μελῶν των καὶ νὰ διαθέτωσιν διατακτικὰς εἰς αὐτὰ μέχρι τῆς ἑσπέρας τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 4—12—43.

Μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης προθεσμίας δέον νὰ ἔχει ἀποπερατωθῇ πᾶσα ἐργασία οἱ δὲ ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι μέλη τῶν ὀργανώσεων τοῦ Κέντρου, νὰ ὑποβάσωσιν νὰ τακτοποιηθῶσιν διότι πέραν τῆς 4—12—43 οὐδεμία δικαιολογία διὰ τὴν καθυστέρησίν των θὰ ληφθῇ ὑ.ὄψιν.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. πρόσθετα ἀεροπορικὰ ταχ. τέλη ἐσωτερικοῦ ὁρίζονται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100) ἀνὰ 15 γραμμάρια.

Ἐκ τῆς Δ)σεως τοῦ Ταχυδρομείου Θεσ)νίκης)

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΥΦΤΟΥ
Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ Νίκου Δημητρακοπούλου Κρατικοῦ Θεάτρου Θεσσαλονίκης στὰ «Ἡλύσια» Κυριακὴ 5 Δεκεμβρίου ὥρα 10.30 π.μ.
Τιμαὶ 5.000 καὶ 3.000
Εἰσιτήρια πωλοῦνται ἀπὸ σήμερον

ΑΠΟΛΕΣΘΗ ταὐτότης τοῦ Δημητρίου Κωνσταντινίδου. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται ὅπως τὴν φέρει εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ ἀμειφθήσεται.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΤΑ ΣΟΥΞΕ ΤΗΣ
ΣΤΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ
Πλατεῖα Διοικητηρίου
Τηλ. 55—81

ΠΙΑΝΟ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ
Πωλεῖται πιάνο εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Σύστασις: Πλουτάρχου 8. Πάτωμα 2ον ἀρ. διαμερίσματος 4.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΥΖΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται Τσιμισκῆ 94 11—1.
Ἐφαρμόζει συνθετικὴν ζιάγνωσιν καὶ φυσιοθεραπείαν.

ΙΑΤΡΟΣ Κ. Π. ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ
Εἰδικὸς ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
Ἑρμοῦ 60. Τηλέφ. 47—67.

ΟΙ ΡΟΥΖΒΕΛΤ, ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΚΑΙ ΤΣΑΓΚ-ΚΑΪ-ΣΕΚ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΠΡΟΘΥΜΟΙ ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΝ

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, (ΔΝΒ). —Τὸ Ρώϋτερ ἀναφέρει ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ ὁ Ροὺσβελτ καὶ Τσὰν Κάϊ Σὲκ διεξήγαγον μακρὰν συνομιλίαν εἰς τὸ Κάϊρον καὶ ἤδη εὑρίσκονται καθ' ὁδὸν διὰ νὰ συναντηθοῦν κάπου μὲ τὸν Στάλιν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 1.12,43, —(Δ. Ν. Β.).—Ὁ διπλωματικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ Δ. Ν. Β. Δρ. Σίγκφριντ Χὸρν τονίζει ὅτι ἡ ἤδη ἐπισήμως ἀγγελθεῖσα συνάντησις μεταξὺ τοῦ Στάλιν τοῦ Ροὺσβελτ καὶ τοῦ Τσῶρτσιλ ἡ ὁποία συμφώνως πρὸς τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις θὰ ἐπραγματοποίῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς διασκέψεως τῆς Μόσχας ἐγένετο μόνον καὶ μόνον διότι ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρὸ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς καταστάσεως εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ προβοῦν εἰς παραχωρήσεις ἀπέναντι τῶν Σοβιέτ. Ὡς δῶρον εἰς τὸν Στάλιν, γράφει περαιτέρω ὁ ἀνταποκριτὴς προσφέρονται ἐπὶ πίνακι αἱ Κυβερνήσεις τῶν φυγάδων αἱ ὁποῖαι διετηροῦντο μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ αἱ ὁποῖαι τώρα δὲν εἶναι πλέον ἀνεκταὶ ἀπὸ τὴν Μόσχαν. Ὅταν τώρα αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δηλοῦν διὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Μπέρλ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης δὲν θὰ ἐξαναγκασθοῦν ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ ἀναγνωρίσουν τὰς ἐξορίστους Κυβερνήσεις καὶ τὰς λοιπὰς ὁμάδας τῶν φυγάδων, διότι εἶναι δικαίωμα τῶν λαῶν αὐτῶν ἐλευθέρως νὰ ἐκλέξουν τὰς Κυβερνήσεις των, τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν σημαντικὴν παραχώρησιν εἰς τὰ Σοβιὲτ τὰ ὁποῖα μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Μόσχας θὰ ὁδηγήσουν τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς «νὰ ἀποφασίσουν ἰδιαιτέρως περὶ τῆς τύχης των». Τοῦτο σημαίνει προφανῶς ὅτι ἐν τῇ πράξει παραδίδεται ἡ Εὐρώπη εἰς τὸν Μπολσεβικισμόν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ

ΜΕΡΣΙΝΑ 1-12-43 (ΔΝΒ).—Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Λιβάνου Ριάντ Ἔλ Φούλχ ἔκαμεν μίαν δήλωσιν εἰς τὸν τύπον διὰ τῆς ὁποίας τονίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑφίσταται οὐδεμία παραμικρὰ ἀμφιβολία περὶ τῶν διαθέσεων τῆς κυβερνήσεως του ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ κράτος τοῦ Λιβάνου μίαν πλήρη καὶ τελείαν ἀνεξαρτησίαν. Ὁ Ριάντ Ἔλ Σούλχ συνέχισεν ὅτι ἡ κυβέρνησις θεωρεῖ καὶ τοὺς Ἀρμενίους παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου κυκλοφορούσας φήμας ὡς πολίτας τοῦ Λιβάνου μὲ ἴσα πρὸς τοὺς λοιποὺς πολίτας τῆς Δημοκρατίας δικαιώματα.

Περαιτέρω ἀπαντῶν εἰς μίαν ἐρώτησιν ἐδήλωσεν ὁ Πρωθυπουργός ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν παθῶν τοῦ Ντὲ Γκώλ δὲν ἦρχισαν ἀκόμη. Ἡ Κυβέρνησίς του ἔχει ἐν τούτοις τὴν στερρὰν ἀπόφασιν νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν Ντὲ Γκωλιστῶν μόνον βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπολύτου ἰσοτιμίας καὶ ἀνεξαρτησίας. Ἡ ἐντολή οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποτελέσῃ βάσιν διαπραγματεύσεων. Μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Λιβάνου ἐπέρασεν ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ὀφίσταται μίσος τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ ἐξασκήσῃ δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν διαπραγματεύσεων τούτων.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑΝΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

ΧΣΙΝ-ΚΙΝΓΚ, 1. (Δ.Ν.Β.).—Ὡς ἀγγέλλει τὸ πρακτορεῖον Χακούτσου ἤρχισεν τὰς ἐργασίας εἰς Χσὶν-Κίνγκ ἡ 2α διάσκεψις τῶν οἰκονομικῶν συμβούλων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Μαντσουκουὸ ἡ ὁποία πρόκειται νὰ λάβῃ μέτρα διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς σιδήρου, ἀλουμινίου καὶ ἀνθρακος ὡς καὶ διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τροφίμων.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

— Τραυματισμὸς

Ὁ Κ. Κραμάτισας καὶ Γ. Λατεριάνης ἐτραυμάτισαν σοβαρῶς τὸν Θ. Κούλιον. Οἱ δράσται συνελήφθησαν.

— Γυναῖκα ἐπὶ κλοπῇ

Ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελήφθη ἡ Ἑλένη Θυγάτηρ Ἀντωνίου Χρυσικοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ κλοπῇ 700 δραχμῶν εἰς βάρος τοῦ Π. Καρασίδου.

— Ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ

Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς Ἀγορανομίας συνελήφθησαν μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς αἰσχροκερδείας οἱ Κ. Βαμβακίδης, Θ. Πιτσιλῆς, Χ. Μπάλας, Λ. Δεγγάλης καὶ Δ. Ἰωάννου.

ΙΑΤΡΟΣ, κ. Γ. ΣΟΥΡΑΡΗΣ
εἰδικὸς ἰατρὸς
Σεξολόγος—Ἀφροδισιολόγος
Σπουδάσας καὶ εἰδικευθεὶς ἐν Βερολίνῳ
Ἁγίας Σοφίας 23 Τηλ. 36-65.
Ἐπιστημονικὴ θεραπεία τῆς ἀνικανότητος. Ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας πληρώσεως καὶ ἀντιστάσεως.

Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς κ.
ΦΙΛΩΝ ΚΤΕΝΙΔΗΣ
τ. Διευθυντὴς Νοσοκομείων
Εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν Εὐρώπῃ
δέχεται διὰ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ καὶ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ. (Διαθερμίαι βραχέων κυμάτων
Ὁδὸς Τσιμισκῆ ἀρ. 54. Τηλ 56—66.

Ὁ χειροῦργος ὀδοντίατρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΝΑΣ
μετέφερε τὰ ἰατρεῖα του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ **Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ἀρ. 20** (Γωνία Παύλου Μελᾶ καὶ ὀπισθεν γωνίας Ἁγίας Σοφίας).

ΝΕΑΙ ΙΑΠΩΝΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΖΙΛΜΠΕΡΤ

ΤΟΚΙΟ (ΔΝΒ).—Εἰς τὴν περιοχὴν τῶν νήσων Τζίλμπερτ τὰ ἰαπωνικὰ ἀεροπλάνα ἐπέτυχον τὴν ἀκόλουθον ἐπιτυχίαν. Ὡς ἀναφέρει τὸ αὐτοκρατορικὸν γενικὸν στρατηγεῖον μοναδες ἰαπωνικῶν ὑδροπλάνων ἐπετέθησαν τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἐναντίον ἐχθρικῆς νηοπομπῆς εἰς τὸν ὅρμον τῆς νήσου Μακίν. Ἐν μέγα καταδρομικὸν ἐπλήγη καὶ ἐβυθίσθη. Ἓν δεύτερον καταδρομικὸν καὶ ἓν μεταγωγικὸν ὑπέστησαν ἐπίσης βαρυτάτας ζημίας καὶ ἐπυρπολήθησαν. Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ταύτην τὰ ἰαπωνικὰ ὑδροπλάνα δὲν ἔσχον ἀπωλείας.

ΕΚΡΗΞΙΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ (Δ.Ν.Β.) — Κατὰ μ'αν πληροφορίαν τοῦ Ρώϋτερ ἐκ Ν. Ὑόρκης κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐκρήξεως εἰς ἓν πολεμικὸν ἐργοστάσιον τῆς Ν. Ὑόρκης ἐτραυματίσθησαν 50 πρόσωπα. Διὰ τῆς ἐκρήξεως ἐθραύσθησαν οἱ ὑελοπίνακες εἰς ἔκτασιν 1000 μέτρων καὶ ἐκσφενδονίσθησαν μηχαναὶ εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην τῆς ὁδοῦ.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΝΣΥΜΦΕΡΟΝ ΝΑ ΠΑΡΑΣΥΡΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Δ.Ν.Β.)—Ἡ ἐφημερὶς «Γενὶ Σαμπὰχ» γράφει ὅτι θὰ ἦτο βαρεῖα πλάνη ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κερδηθῇ ἡ βοήθεια τῆς Τουρκίας διὰ πληρωμῆς ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Σικόρσκυ ἢ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ντεγκωλιστῶν ἢ τοῦ Μπένες. Ἡ Τουρκία δὲν ἔχει κανὲν συμφέρον νὰ παρασυρθῇ εἰς τὸν πόλεμον.

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

ΠΩΣ ΩΘΗΣΕ Ο ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΤΟΚΙΟ, 1. (ΔΝΒ). Τὴν παραμονὴν τῆς 2ας ἐπετείου τῆς ἐπιβόσεως τῆς Ἀμερ. νότας ἡ ὁποία ἰσοδυνάμει πρὸς τελεσίγραφον στὸν Νομούρα καὶ τὸν Κουρούσου ἐν Οὐάσιγκτων, ἐδέχθη ὁ Κουρούσου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντιπροσώπους τοῦ ἰαπωνικοῦ τύπου καὶ προέβη εἰς μίαν ὁμακοινωσιν τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῶν ἰαπωνοαμερικανικῶν διαπραγματεύσεων.

Ὁ Κουρούσου ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ μίαν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβε ὁμέσως πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ὁ Ροὺσβελτ ἐδήλωσεν εἰς τὸ περιβάλλον του ὀλίγων χρονικῶν διαστημάτων πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Πὶρλ Χάρμπουρ τὰ ἑξῆς: «Ἔφερα τὴν Ἰαπωνία ἐκεῖ ὅπου ἤθελα νὰ τὴν φέρω». Τοῦτο εἶναι μία περαιτέρω ἀπόδειξις, τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς μὲ τὸ τελεσίγραφον τῆς 26ης Νοεμβρίου ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ ἀναγκάσουν τὴν Ἰαπωνίαν αὐτὴ πρώτη νὰ κάνῃ τὴν πρώτην κίνησιν. «Ἐὰν ὁ Ἀμερικανικὸς λαός, ἐσυνέχισεν ὁ Κουρούσου, ἐπληροφορεῖτο τότε τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα αὐτὴ τὴ στιγμὴ καθιστῶ γνωστά, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἀντελαμβάνετο μέχρι ποίου βαθμοῦ ἐξηπατήθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν».

Ὁ Κουρούσου κατόπιν ἐτόνισεν τὴν πολιτικὴν τῆς μυστικότητος καὶ τῆς ἀποκρύψεως τῶν γεγονότων τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις δὲν τολμᾷ νὰ καταστήσῃ γνωστὰς εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν δημοσίαν γνώμην τὰς μεγάλας Ἰαπωνικὰς ἐπιτυχίας παρὰ τὸ Μπουγκενβίλ καὶ τὴν μεγαλειώδη ἐκδήλωσιν τῆς ὁλληλεγγύης ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 5ην Νοεμβρίου εἰς τὴν διάσκεψιν τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐν Τόκιο τῶν ἐθνῶν τοῦ μεγάλου Ἀνατολικοῦ Ἀσιατικοῦ χώρου.

Ἡ Οὐάσιγκτων πρέπει νὰ ἀναμένῃ μεγάλας ἀπαγοητεύσεις ἐὰν ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς πληροφορηθῇ ἀκριβῶς τὰ πραγματικὰ γεγονότα δηλαδὴ χιλιάδες τῶν τέκνων του πίπτουν θύματα τῆς ἐλονοσίας ἢ ἄλλων τροπικῶν ἀσθενειῶν ἢ φονεύονται κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Ἰαπωνικῶν δυνάμεων.

Η ΝΕΩΤΑΤΗ ΑΠΑΤΕΩΝΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΕΝ ΗΛΟΙΟΝ ΕΙΣ 10 ΛΕΠΤΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ 1. (Δ. Ν. Β.).—Ὁ Χένρυ Κάϊζερ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὁμωνύμου ναυπηγείου εἰς Ρίχμοντ τῆς Καλλιφορνίας εἶναι ὁ τύπος ἑνὸς τυχαρπάστου ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον ἀνέδειξε τὸ χρηματιστήριον τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Ὑπὸ τὸν Ροὺσβελτ ἔγινε ἰσχυρὸς προσωπικότης. Ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς μικρὸς ὑπάλληλος. Σήμερον κυριαρχεῖ τῆς ναυπηγήσεως τῶν πλοίων εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ χάρις εἰς τὴν προπαγάνδαν του διὰ τὴν ὁποίαν